

Sygnatura akt III U 574/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 11-09-2014r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 4-09-2014r. w Koninie

sprawy **J. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.**

o umorzenie należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego

na skutek odwołania **J. B.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.**

z dnia 7-05-2014r. znak: (...) (...) (...) (...)-

(...) decyzja nr (...)

Oddała odwołanie

Sygn. akt III U 574/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w G. W.. decyzją z dnia 7 maja 2014 r. znak ; (...) odmówił J. B. umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z funduszu alimentacyjnego oraz 5 % opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu za okres od grudnia 1991 r. do 30 kwietnia 2004 r. w kwocie 57.671,56 zł., ze względu na brak szczególnych okoliczności przemawiających za umorzeniem.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył J. B. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji . W uzasadnieniu podniósł, iż mieszka z konkubiną , ich wspólną 10 –letnią córką , utrzymuje się z renty chorobowej i po odciążeniu egzekucji do wypłaty pozostaje mu kwota zaledwie 324,07 zł. miesięcznie. Ponadto podniósł , iż jest osobą chorą , po dwóch zawałach serca i łączne kwoty związane z utrzymaniem domu i leczeniem wynoszą miesięcznie 700-800 zł.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, iż w jego ocenie brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku o umorzenie należności likwidowanego funduszu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

J. B. miał ustalony obowiązek alimentacyjny na rzecz K. B., A. B. oraz R. B. na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 24 kwietnia 1991 roku . sygn.. akt R VIII 572/91/6. Wobec nie wywiązywania się przez zobowiązanego z tego obowiązku wypłatę tych należności podjął Zakład Ubezpieczeń Społecznych z funduszu alimentacyjnego.

Zadłużenie wnioskodawcy z tego tytułu wobec ZUS za okres od grudnia 1991 r. do 30 kwietnia 2004 r. wyniosło 57.671,56 zł., które jest egzekwowane na drodze postępowania egzekucyjnego prowadzone przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań – Stare Miasto P. .

W dniu 7 marca 2014 roku J. B. złożył wniosek o umorzenie należności likwidowanego Funduszu Alimentacyjnego z tytułu wypłacanych świadczeń wraz z

5 % opłatą na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu.

Organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 7 maja 2014 r. odmówił umorzenia zaległości likwidowanego funduszu alimentacyjnego.

Odwołujący J. B. jest rozwiedzony i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z A. G. , która jest osobą bezrobotną , zarejestrowaną w PUP w K. bez prawa do zasiłku. Posiadają na utrzymaniu córkę P. , którą ma obecnie 10 lat. A. G. otrzymuje na córkę zasiłek w wysokości 106 zł miesięcznie. Odwołujący wspólnie z konkubiną mieszka w domu jednorodzinnym o powierzchni 80 m , który stanowi własność rodziców A. G.. Odwołujący ma problemy kardiologiczne , przeszedł dwa zawały serca i od 2005 roku pobiera świadczenie rentowe w wysokości 750 zł brutto. Choruje również na nadciśnienie i cukrzycę. Jest pod stałą kontrolą kardiologa i wymaga stałego i systematycznego przyjmowania leków. Do lutego 2015 roku odwołujący pełni funkcję Przewodniczącego Gminnej Spółki (...) (...) i z tego tytułu otrzymuje kwotę w wysokości 600 zł miesięcznie.

Egzekucja komornicza jest skuteczna ze świadczenia rentowego z tytułu zadłużenia względem likwidowanego funduszu alimentacyjnego. Do dyspozycji odwołującemu pozostaje kwota 324,07 zł.

Odwołujący ponosi stałe koszty utrzymania w wysokości 500 zł miesięcznie oraz dodatkowo koszty opału w sezonie zimowym. Ponadto odwołujący na leki miesięcznie wydaje około 300 zł.

Sąd ustalając powyższy stan faktyczny dał wiarę zeznaniom odwołującego oraz świadka A. G. gdyż są przekonujące i znajdują potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym.

Zgodnie z treścią art. 68 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2013r. poz. 1456 ze zm.) w szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną osoby, przeciwko której jest prowadzona egzekucja alimentów, lub osoby zobowiązanej do zwrotu bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu, likwidator – Zakład Ubezpieczeń Społecznych może umorzyć, rozłożyć na raty lub odroczyć termin płatności należności likwidowanego funduszu z tytułu wypłaconych lub bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu.

Dokonując wykładni pojęcia "szczególnie uzasadnione przypadki związane z sytuacją zdrowotną lub rodzinną" należy mieć na względzie fakt, że instytucja przewidziana w art. 68 stanowi nadzwyczajne zwolnienie zobowiązanego z długu alimentacyjnego, co następuje kosztem uszczuplenia środków funduszu ubezpieczeń społecznych, i już z tej przyczyny powinna być ścisła, a nie rozszerzająca, zwłaszcza, że chodzi o najdalej "idącą" spośród ulg przewidzianych w tym przepisie. Zatem szczególnie uzasadnione okoliczności, to te które mają charakter wyjątkowy, losowy i ze względów zdrowotnych lub rodzinnych tak obciążają budżet zobowiązanego, że nie pozwalają na uregulowanie należności. Co istotne należy również ocenić, czy przy uwzględnieniu wieku wnioskodawcy, stanu rodzinnego, kwalifikacji zawodowych oraz rokowań zdrowotnych nie będzie on również w przyszłości spłacać przedmiotowych należności.

W ocenie Sądu trudna sytuacja materialna w jakiej znajduje się odwołujący nie uzasadnia umorzeniem należności. Zważyć bowiem należy, iż należność wobec funduszu alimentacyjnego powstała z uwagi na naganne zachowanie odwołującego i niewywiązywanie się przez niego z nałożonych obowiązków alimentacyjnych. Umorzenie należności

byłoby w ocenie Sądu nieuzasadnionym premiowaniem postawy odwołującego, który nie regulował nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego i przez to przyczynił się do powstania tak dużego zadłużenia. Odwołujący do czasu wystąpienia zawału serca tj. do 2004 roku był człowiekiem młodym, nie miał ograniczeń zdrowotnych do wykonywania pracy i przy zachowaniu minimum dobrej woli mógł wywiązywać się z obowiązku alimentacyjnego. Instytucja umorzenia należności alimentacyjnych nie może być traktowana jako możliwość uchylenia się od zwrotu świadczeń alimentacyjnych subsydiarnie spełnionych ze środków publicznych, gdyż było by to nie do pogodzenia z zasadami współżycia społecznego i miałyby charakter demoralizujący. Ponadto należy podkreślić jeszcze raz, że zgodnie z treścią art. 68 ustawy o świadczeniach rodzinnych umorzenie świadczeń może mieć miejsce tylko w sytuacjach nadzwyczajnych, powstałych w wyniku wypadku losowego, niezależnego od zobowiązanego, w następstwie którego jego sytuacja ulegnie takiemu pogorszeniu, że nie jest on w stanie na bieżąco spłacać swoich należności / wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2010 r.. sygn. akt I UK 270/09. Umorzenia należności nie uzasadnia trudna sytuacja ekonomiczna ubezpieczonego. Odwołujący pobiera świadczenie rentowe, ponadto otrzymuje dodatkowo kwotę 600 zł z tytułu pełnienia funkcji przewodniczącego w Gminnej Spółce (...).

W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu brak było podstaw do umorzenia należności wnioskodawcy, gdyż sytuację rodzinną i zdrowotną J. B. nie należy uznać za szczególnie uzasadniony przypadek w rozumieniu art. 68 wyżej wspomnianej ustawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie J. B..

Anna Walczak-Sarnowska